

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI

din 9 iulie 2013

privind adoptarea de către Letonia a monedei euro la 1 ianuarie 2014

(2013/387/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 140 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere raportul Comisiei Europene ⁽¹⁾,având în vedere raportul Băncii Centrale Europene ⁽²⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere dezbaterile Consiliului European,

având în vedere recomandarea membrilor Consiliului care reprezintă statele membre a căror monedă este euro,

întrucât:

(1) A treia etapă a Uniunii economice și monetare („UEM”) a început la 1 ianuarie 1999. Consiliul, reunit la Bruxelles la 3 mai 1998, la nivel de șefi de stat sau de guvern, a decis că Belgia, Germania, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Austria, Portugalia și Finlanda îndeplineau condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 1999 ⁽³⁾.

(2) Prin Decizia 2000/427/CE ⁽⁴⁾, Consiliul a decis că Grecia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2001. Prin Decizia 2006/495/CE ⁽⁵⁾, Consiliul a decis că Slovenia îndeplinea condițiile necesare pentru monedei adoptarea euro la 1 ianuarie 2007. Prin Deciziile 2007/503/CE ⁽⁶⁾ și 2007/504/CE ⁽⁷⁾, Consiliul a decis că Cipru și Malta îndeplineau condițiile

necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2008. Prin Decizia 2008/608/CE ⁽⁸⁾, Consiliul a decis că Slovacia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro. Prin Decizia 2010/416/UE ⁽⁹⁾, Consiliul a decis că Estonia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro.

(3) În conformitate cu alineatul (1) din Protocolul privind unele dispoziții referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene („Tratatul CE”), Regatul Unit a notificat Consiliului că nu intenționa să treacă la a treia etapă a UEM la 1 ianuarie 1999. Notificarea respectivă nu a fost modificată. În conformitate cu alineatul (1) din Protocolul privind anumite dispoziții cu privire la Danemarca anexat la Tratatul CE și cu decizia luată de șefii de stat sau de guvern reuniți la Edinburgh în decembrie 1992, Danemarca a notificat Consiliului că nu va participa la a treia etapă a UEM. Danemarca nu a solicitat inițierea procedurii menționate la articolul 140 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”).

(4) În temeiul Deciziei 98/317/CE, Suedia beneficiază de o derogare în sensul articolului 139 alineatul (1) din TFUE. În conformitate cu articolul 4 din Actul de aderare din 2003 ⁽¹⁰⁾, Republica Cehă, Letonia, Lituania, Ungaria și Polonia beneficiază de o derogare în sensul articolului 139 alineatul (1) din TFUE. În conformitate cu articolul 5 din Actul de aderare din 2005 ⁽¹¹⁾, Bulgaria și România beneficiază de o derogare în sensul articolului 139 alineatul (1) din TFUE. În conformitate cu articolul 5 din Actul de aderare al Croației ⁽¹²⁾, Croația beneficiază de o derogare în sensul articolului 139 alineatul (1) din TFUE.

(5) Banca Centrală Europeană („BCE”) a fost înființată la 1 iulie 1998. Sistemul Monetar European a fost înlocuit cu un mecanism al cursului de schimb, a cărui instituire a fost convenită printr-o rezoluție a Consiliului European privind înființarea unui mecanism al cursului de schimb în a treia etapă a uniunii monetare și economice, din 16 iunie 1997 ⁽¹³⁾. Procedurile aferente mecanismului cursului de schimb din a treia etapă a

⁽¹⁾ Raportul din 5 iunie 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Raportul din 5 iunie 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Decizia 1998/317/CE (JO L 139, 11.5.1998, p. 30).

⁽⁴⁾ JO L 167, 7.7.2000, p. 19.

⁽⁵⁾ JO L 195, 15.7.2006, p. 25.

⁽⁶⁾ JO L 186, 18.7.2007, p. 29.

⁽⁷⁾ JO L 186, 18.7.2007, p. 32.

⁽⁸⁾ JO L 195, 24.7.2008, p. 24.

⁽⁹⁾ JO L 196, 28.7.2010, p. 24.

⁽¹⁰⁾ JO L 236, 23.9.2003, p. 33.

⁽¹¹⁾ JO L 157, 21.6.2005, p. 203.

⁽¹²⁾ JO L 112, 24.4.2012, p. 21.

⁽¹³⁾ JO C 236, 2.8.1997, p. 5.

uniunii economice și monetare (ERM II) au fost stabilite prin Acordul din 16 martie 2006 între Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre din afara zonei euro, de stabilire a procedurilor de funcționare ale mecanismului cursului de schimb în etapa a treia a uniunii economice și monetare ⁽¹⁾.

- (6) Articolul 140 alineatul (2) din TFUE stabilește procedurile de abrogare a derogării de care beneficiază statele membre în cauză. Cel puțin o dată la fiecare doi ani sau la solicitarea unui stat membru care beneficiază de o derogare, Comisia și BCE prezintă un raport Consiliului, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 140 alineatul (1) din TFUE. La 5 martie 2013, Letonia a depus o cerere oficială pentru o evaluare a convergenței.
- (7) Legislația națională a statelor membre, inclusiv statutele băncilor centrale naționale, trebuie să fie adaptate în mod corespunzător pentru a asigura compatibilitatea cu articolele 130 și 131 din TFUE și cu Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene („Statutul SEBC și al BCE”). Rapoartele Comisiei și ale BCE prezintă o evaluare detaliată a compatibilității legislației din Letonia cu articolele 130 și 131 din TFUE și cu Statutul SEBC și al BCE.
- (8) În conformitate cu articolul 1 din Protocolul nr. 13 privind criteriile de convergență menționate la articolul 140 din TFUE, criteriul de stabilitate a prețurilor, menționat la articolul 140 alineatul (1) prima liniuță din TFUE, înseamnă că un stat membru dispune de o stabilitate durabilă a prețurilor și de o rată medie a inflației, măsurată în cursul unei perioade de un an înainte de examinare, care nu depășește cu mai mult de 1,5 puncte procentuale rata inflației a cel mult trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor. În sensul criteriului de stabilitate a prețurilor, inflația se măsoară prin indici armonizați ai prețurilor de consum (IAPC), definiți în Regulamentul (CE) nr. 2494/95 al Consiliului din 23 octombrie 1995 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum ⁽²⁾. Pentru a evalua criteriul de stabilitate a prețurilor, inflația dintr-un stat membru se măsoară prin intermediul variației procentuale a mediei aritmetice a 12 indici lunari în raport cu media aritmetică a 12 indici lunari înregistrați în perioada precedentă. În rapoartele Comisiei și ale BCE s-a luat ca valoare de referință media aritmetică simplă a ratelor inflației înregistrate în cele trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor, plus 1,5 puncte procentuale. În perioada de un an care s-a încheiat în aprilie 2013, valoarea de referință a inflației a fost calculată ca reprezentând 2,7 procente, Suedia, Letonia și Irlanda fiind cele trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor, cu rate ale inflației de 0,8 procente, 1,3 procente și, respectiv, 1,6 procente.

Este justificată excluderea dintre țările cu cele mai bune rezultate a țărilor ale căror rate ale inflației nu ar putea fi

considerate o referință valabilă pentru alte state membre. Astfel de excepții au fost identificate în trecut în cadrul rapoartelor de convergență 2004 și 2010. În situația actuală, este justificat să se excludă Grecia dintre țările cu cele mai bune rezultate, deoarece rata și profilul inflației deviază cu o marjă largă de la media zonei euro, reflectând în special necesitatea unor ajustări substanțiale și situația excepțională a economiei Greciei, astfel încât includerea ei ar afecta în mod nejustificat valoarea de referință și, prin urmare, corectitudinea criteriului ⁽³⁾.

- (9) În conformitate cu articolul 2 din Protocolul nr. 13, criteriul situației finanțelor publice, menționat la articolul 140 alineatul (1) a doua liniuță din TFUE, înseamnă că, la momentul examinării, statul membru în cauză nu face obiectul unei decizii a Consiliului în temeiul articolului 126 alineatul (6) din TFUE privind existența unui deficit excesiv în respectivul stat membru.
- (10) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 13, criteriul de participare la mecanismul cursului de schimb al Sistemului Monetar European, menționat la articolul 140 alineatul (1) a treia liniuță din TFUE, înseamnă că un stat membru a respectat marjele normale de fluctuație prevăzute pentru mecanismul cursului de schimb (ERM) al Sistemului Monetar European fără să cunoască tensiuni grave cel puțin pe parcursul ultimilor doi ani dinaintea examinării. Mai concret, statul membru nu a depreciat, din proprie inițiativă, cursul central bilateral al propriei monede în raport cu euro în decursul aceleiași perioade. De la 1 ianuarie 1999, ERM II asigură cadrul de evaluare a îndeplinirii criteriului cursului de schimb. În evaluarea îndeplinirii acestui criteriu, inclusă în rapoartele lor, Comisia și BCE au examinat perioada de doi ani care s-a încheiat la 16 mai 2013.
- (11) În conformitate cu articolul 4 din Protocolul nr. 13, criteriul de convergență a ratelor dobânzilor menționat la articolul 140 alineatul (1) a patra liniuță din TFUE înseamnă că, în cursul unei perioade de un an înaintea examinării, un stat membru a avut o rată a dobânzii nominală medie pe termen lung care nu a depășit-o cu mai mult de două puncte procentuale pe cea a cel mult trei state membre care au înregistrat cele mai bune rezultate în domeniul stabilității prețurilor. În sensul criteriilor de convergență a ratelor dobânzii, s-au utilizat rate ale dobânzilor comparabile pentru obligațiunile de stat de referință pe 10 ani. Pentru evaluarea îndeplinirii criteriului privind rata dobânzii, în rapoartele Comisiei și ale BCE s-a luat ca valoare de referință media aritmetică simplă a ratelor dobânzii nominale pe termen lung înregistrate în primele trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor, plus două puncte procentuale. Valoarea de referință astfel calculată pentru anul încheiat în aprilie 2013 a fost de 5,5 procente.

⁽¹⁾ JO C 73, 25.3.2006, p. 21.
⁽²⁾ JO L 257, 27.10.1995, p. 1.

⁽³⁾ În aprilie 2013, rata medie a inflației pe 12 luni din Grecia a fost de 0,4 %, iar cea a zonei euro de 2,2 %, estimându-se că această diferență va continua să crească în lunile următoare.

- (12) În conformitate cu articolul 5 din Protocolul nr. 13, datele utilizate în prezenta evaluare a îndeplinirii criteriilor de convergență sunt furnizate de Comisie. Comisia a furnizat date pentru pregătirea prezentei decizii. Datele bugetare au fost comunicate de Comisie pe baza rapoartelor depuse de statele membre până la 1 aprilie 2013 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 3605/93 al Consiliului din 22 noiembrie 1993 ⁽¹⁾ privind aplicarea Protocolului privind procedura de deficit excesiv.
- (13) Pe baza rapoartelor prezentate de Comisie și de BCE cu privire la progresele înregistrate de Letonia în îndeplinirea obligațiilor sale privind realizarea uniunii economice și monetare, Comisia a ajuns la următoarele concluzii:
- (a) legislația internă a Letoniei, inclusiv statutul băncii centrale naționale, este compatibilă cu articolele 130 și 131 din TFUE și cu Statutul SEBC și al BCE;
- (b) în ceea ce privește îndeplinirea de către Letonia a criteriilor de convergență menționate la cele patru liniițe de la articolul 140 alineatul (1) din TFUE:
- rata medie a inflației din Letonia în anul care s-a încheiat în aprilie 2013 a fost de 1,3 procente, valoare cu mult mai mică decât valoarea de referință, și care probabil va rămâne sub valoarea de referință în lunile următoare;
  - deficitul bugetar al Letoniei a înregistrat o reducere credibilă și durabilă, ajungând sub 3 procente din PIB la sfârșitul anului 2012. Prin Decizia 2013/317/UE din 21 iunie 2013 ⁽²⁾, Consiliul, hotărând la recomandarea Comisiei, a abrogat Decizia 2009/591/CE privind existența unui deficit excesiv în Letonia ⁽³⁾;
- Letonia a participat la ERM II începând cu 2 mai 2005; la data intrării în ERM II, autoritățile s-au angajat unilateral să mențină latsul la o marjă de fluctuație de $\pm 1\%$ față de cursul de schimb central. În cei doi ani care au precedat prezenta evaluare, cursul de schimb al latsului nu a deviat de la cursul de schimb central cu mai mult de $\pm 1\%$ și nu s-a confruntat cu tensiuni;
- în anul care s-a încheiat în aprilie 2013, rata dobânzii pe termen lung din Letonia a fost, în medie, de 3,8 procente, valoare mai mică decât valoarea de referință;
- (c) având în vedere evaluarea privind compatibilitatea legislației și îndeplinirea criteriilor de convergență, precum și a altor factori, Letonia îndeplinește condițiile pentru adoptarea monedei euro,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Letonia îndeplinește condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro. Derogarea de care beneficiază Letonia, menționată la articolul 4 din Actul de aderare din 2003, se abrogă de la 1 ianuarie 2014.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Articolul 3

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 9 iulie 2013.

Pentru Consiliu

Președintele

R. ŠADŽIUS

⁽¹⁾ JO L 332, 31.12.1993, p. 7.

⁽²⁾ JO L 173, 26.6.2013, p. 48.

⁽³⁾ JO L 202, 4.8.2009, p. 50.